

POSTANOWIENIE

2 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 2 października 2024 r. w Warszawie
zażalenia I. P.

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 14 czerwca 2024 r., III CZ 68/24,

w sprawie ze skargi I. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w Krakowie z 23 czerwca 2022 r., II Ca 3014/21

w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej Kraków
przeciwko I. P.

o eksmisję,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 czerwca 2024 r., III CZ 68/24, Sąd Najwyższy odrzucił
zażalenie I. P. na postanowienie Sądu Najwyższego z 20 lutego 2024 r., I CNP
196/22, odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
orzeczenia.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła I. P., powołując się na art.
394¹ § 1 i 3 k.p.c. oraz zaskarżając je w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Art. 394¹ k.p.c. przewiduje przypadki w jakich przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Zatem niedopuszczalne jest zażalenie wniesione do Sądu Najwyższego w jakimkolwiek innym przypadku, niż wymieniony w powołanym wyżej przepisie (zob. postanowienie SN z 8 sierpnia 2024 r., III CZ 119/24).

Przypomnieć należy, iż Sąd Najwyższy nie jest sądem drugiej instancji, a orzeczenia Sądu Najwyższego jako organu sprawującego nadzór judykacyjny nad orzecznictwem sądów powszechnych, nie podlegają w obecnym stanie prawnym zaskarżeniu w drodze jakichkolwiek środków odwoławczych (zob. postanowienia SN: z 22 czerwca 2022 r., III CZ 170/22; z 23 kwietnia 2021 r., I CSK 318/20).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie na podstawie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c.

[SOP]

[ms]